

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Benedictus Redivivus Hoc est: Benedictinij Ordinis
Vetustißimi Amplißimique, Nostra, ac supera ætate
Jmmarcescibilis Vigor, ac Viror**

Bucelin, Gabriel

[Veldkirch], Anno Christi. M.DC.LXXIX.

Iesu Christi Annus. M.D.LXXX. Sancti Patris Benedicti Millesimus
Centesimus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38498

desse autem suis vel maximè, tamen odia non evitasset, & Principatu ac honore simul excidisset? Respondit: *Fluius temporis venire in mentem, cum nec Princeps; nec Abbas fuisset.* Et DEUM adhuc plus sibi, quam optarat, reliquisse, Causam quidem suam, hortante conscientia non negligere, & inimicorum nemini solitum irasci. *Ex Christ. Browero.*

IESU CHRISTI ANNI S.M.D.LXXX.
Sancti Patris Benedicti Millesimus
Centesimus.

Stupendum omnino Reformatio- nis genus, quod DEO secundante, imo concitante, cuius solus est mirabilia facere, suscepit sanctæ memoriæ Joannes Barrerius noster, ad confusionem eorum omnium, qui dissimulantes adherere sibi *Sedem iniquitatis, fingunt laborem in precepto*, nec tempori nec hominibus hodie conformes esse assentes, quod est ex Regula Instituto, ad confusionem inquam, eorum, qui terrena & secundum carnem sapunt: cum jam aliquamdiu sanctissimam Regulam nostram ad amulsum cum suis observasset, concitante vehementius sanctam ejus mentem Divino Spiritu ad ulteriora accensus, convocatis ad se Fratribus simili fervore accensis, expertisque jugum Domini suave & onus ejusdem verè leve esse, seiscitatus paternè est: placere ne continuare susceptum semel vitæ rigorem, an adaugere, & pro eo quod olim & ipsi neglexerant, & negligere toto orbe Confratres sui Benedictini pergerent, Numini satisfacere, antea actæque vitæ etiam seram, seriam tamen poenitentiam agere. Placuit omnibus, singulis sese ad ea quæcunque Institutori & Parenti placerent suo, offerentibus. Res miranda! Proposuit dura admodum & atrocia in speciem Barrerius, communi nihilominus assensu applausuque juvenum æquè ac senum, nobilium æquè ac ignobilium acceptata, & mox practicata. Asperitatem proin vitæ maximam, invocato DEI adjutorio, cum suis omnibus ac singulis Generosissimo animo aggressus, in qua præibat alijs exemplo, perpetua corpus suum cruce configens, sequentia in usum quotidianum, & quoad viverent perpetu-

um induxit. In victu quidem perennem & continuam, non solum juxta Regulam à carnibus, sed etiam ovis, piscibus, vino, oleo, sale abstinentiam, cum jejunijs juxta Leges Sanctissimi Patris nostri BENEDICTI ita sine intermissione severeque continuatis, ut in eorum decursu, neque dies Dominici, nec ipse Domini Natalis, exciperentur, ac nihil prorsus Vesperis, ne aquæ quidem stilla sumeretur. Quin etiam sublato mensarum usu, Fratribus humi sedentibus, quasi perpetuam in poenitentiam, pro mensa, solum esset. In vestitu lanam, nullâ subjectâ subuculâ, cuti proximam, & perpetuam crurum, pedum & capitis nuditatem. In cubitu nudam sine ullo stramento tabulam, aut ipsum solum, si ve cemento incrustatum, si ve coctis lateribus contratum. Quem quidem vita rarissimum rigorem, dici vix potest, quanto ardore, quantoque fructu plurimi paulo post sint amplexi. Idemque ita à Numine roborati, ut multo majora sibi injungi expeterent; multi triduum aut quadriduum in hebdomade, diebus partim continuatis, partim interpolatis, nihil omnino cibi & potus degustarent, cum tamen labori minime parcerent. Aliqui eorum per idipsum tempus, diebus Festis, ad oppida & castella, quinque aut senis passuum millibus à Monasterio disjuncta, sacras Conciones unam in uno, alteram in altero oppido habituri excurrerent, nec tamen quidquam cibi aut potus, vel in illis oppidis, vel in via attingerent, sed integram famem ad panis gregarij, & olerum cœnam aridam, vespere, aut etiam nocte in Canobio apponendam reversis, reservarent. Ut non tam in Barrerio solo *Redivivum BENEDICTUM*, quam in toto ejusdem Monasterio, quin paulo post in Congregatione amplissima, in singulis Monachis BENEDICTOS REDIVIVOS admireris, imo in singulis absolutissimam non tam imaginem Sanctissimi Patriarchæ nostri Benedicti, quam spiritum & animam venereris, obstupescente meritò, ad tanta Numinis miracula in fragili homine, sæculo tam obscuro quam perditò, & DEI solius manum & gratiam in hisce servis agnoscentibus. *Ex Philippo Malabayla, Henriquez, & alijs.*

Jpfo

Insigne ejus
distum.

Labor B.
Joannis
Barrerij.

Sancti
ejusdem co-
natus.

Stupenda
provis Re-
formatio
& successus.

Mira omni-
nino Nu-
minis gra-
tia.

Verè Redi-
vivos in
Barrerio S.
P. N. est.

*B. Gelasius
Ocular
Martyr.*

Ipsò anno gloriosissimo sine vitam sanctissimè exactam coronat Beatus Gelasius Ocular Abbas Boylenis, singulare sacræ Familiæ nostræ Cisterciensis ornamentum, sæculi nostri splendor, Ordinis nostri decor & totius Britannia gloria: Is hoc eodem anno ab Hæreticis comprehensus, gravissimis, tormentis pro fide Catholica excruciatu est. Summos honores, & dignitatum cumulos, interque alia Archiepiscopalem Cathedram, totius Provincia Conatiæ Dominum, si sibi annuoret Regina pollicente, constantissimè omnia rejecit, & contempsit. Quapropter post multa & gravia tormenta in carcere positus, & tandem mortis sententiâ in ipsum prolata condemnatus est, & ad locum Martyrii optatum deductus ignominiosè, per plateas hominum concursu undique circumdatas, ut tanti Patris Benedictionem ac doctrinam sibi caelitus traditam acciperent. Ubi per totam viam incedens, tanto fervore ac Divino Spiritu populum est alloquutus, tantumque terrorem & admirationem Hæreticis incussit, ut quingentos homines, dum ad patibulum duceretur converterent. Passus est cum Monacho socio, & suspendio sublatus atque in quatuor partes dissectus undecimo Cal. Decembris in civitate Dublinensi, insigni miraculorum gloria post mortem à Numine illustratus. *Ex Martyrol. Hibernico, Auberto Miræo, Chrysof. Henric. Ang. Manrique &c.*

*Admirabilis
ejus Ge-
nerositas.*

*Ven. Gela-
sius alter à
superiore.*

Floruit & alijs sub hoc idem tempus in Hibernia Gelasius Ordinis nostri Abbas, ob integerrimam vitæ famam, celeberrimus, simplicissima innocentia Vir, cujus præstantissima merita, multis & admirandis miraculis, omnibus innotuerunt. Ex quibus illud singulare commendatur: Cum Nobilis quidam opulentus, ut mortuis parentibus bene precaretur, largam eidem eleemosynam mitteret; & is pecuniæ summâ acceptâ illico provolutus in genua, Psalmum *De profundis* devotissimè recitaret; subridente, qui misus erat, famulo, & se millies pro tanta pecunia orationem ejusmodi recitaturum jactante; Vir sanctus nequid scandali pateretur crassa Minerva homo, psalmum illum in chartula describens, ex adversum pecuniæ, bilan-

ci appendit, & illius pondere prodigioso, argentum velut stipulam elevavit & excussit. Incertum quo anno vita excesserit, dies tamen sextus Iduum Martij ejus memoria celebris habetur. *In Menologio Benedictino.*

Floret hoc eodem tempore Reverendissimus B. Angelus de Victoria, Generalis sanctissimæ Reformationis & familiæ nostræ Cisterciensis in Hispania; non tam nomine, quàm reapse Angelus, terrenorum omnium contemptor generosissimus, etsi ipse illustrissimo Genere ortus sui tamen ipsius contemptu nobilissimus, divitias & delicias omnes quibus in sæculo frui poterat toto animo aspernatus. Fuit alloquio suavissimus & gratiosissimus, in corrigendo discretus, in providendo sollicitus: in charitate erga infirmos præcipuus, quos quotidie visitare solitus erat & paternè consolari; ipse jam Abbas ejusdem inserviens, lectulos sternens, & sordida emundans, Creatus Reformator Generalis, toto corde in id munus incubuit, omnibusque omnia factus, verè Patrem se cunctorum esse comprobavit. Negotia omnia mira cum patientia & sollicitudine tractavit. Officium Divinum, cum choro interesse non posset, multa cum devotione, & ferventibus lacrymis, semper flectens genua recitavit. Humilitatis studio plurimum enituit, cujus alia inter insigne hoc fuit, Ad ipsum familiaris in omni negotio quidam magni nominis Princeps solebat recurrere, inciditque in ipsum tunc fortè famuli instar culcitra ad egrotum ferendâ occupatum, nesciens Generalem Ordinis esse, idque resciscens moxque accurrens rogando enixè ut onus deponeret, suisque ministris cederet. Sed ille, vilia officia nunquam Monachum dedecere respondit, nec Principi, qui se christianum profiteretur, ea debere esse contemptui: non passurum proinde ab alio juvari in culcitra ferenda pro ægrotato, nisi ab ipso Principe, quod ea re Christo Deo ferviretur. Quo audito Princeps, humilitatem tanti viri admiratus, & ipse culcitra partem humeris imposuit, eamque ad infirmi Monachi cellam portavit, ubi cum ipso Patre lectulum concinnavit. Multis in Religione annis exactis & pro ea magnis exantia-

*Angelus de
Victoria
Generalis.*

*Mira epu-
dem pua.*

tis laboribus, in morbum denique incidit, vitæque suæ terminum adesse sentiens SS. Ecclesiæ Sacramentis muniri expetiit, iisque incredibili devotione perceptis, in lectulo prostratus in genua, psalmum *In Te Domine speravi &c.* exorsus, & ad verba illa *In manus tuas Domine commendo spiritum meum* prosequutus, cum dicto felicissimi in manus Creatoris sui expiravit, cœlesti quamprimum lumine cellam mirè illustrantē, & stella lucidissima supra domum in qua sic obdormierat, Patribus Augustinianis qui in Vicino habitaverant, apparente. Ejus à morte facies serena admodum & rubicunda ac verè Angelica apparuit, magno quamprimum concursu populi factò, ut sacrum viri corpus contuerentur super premium & venerarentur, omnibus ex vultu ejusdem, de gloria in cœlis facile ominantibus. *Ex Vita ejusdem Msta.*

Mors ejusdem beatus fima.
Moritur sub hoc idem tempus Lambertus Abbas Blandiniensis. Moritur sub hoc idem tempus Lambertus illustrissimi prope Gandam in monte Blandinio Cœnobij Abbas, vir præstantissimus, & eximijs magni animi dotibus præditus, in fornace tribulationis excoctissimus, ab Hæreticis miserè exagitatù, qui & pulcherrimum ejusdem Monasterium in cineres rede gere, quod tamen deinceps ille, postquam diu profugus & exul, ad sacrum Casini montem se contulisset, inde reversus præclare restituit, reductisque exulibus filijs, insigni inducta reformatione, immortaliter meritis felicissime in Domino requievit. *Ex monimentis Blandiniensibus.*

Lambertus Abbas Blandiniensis.
Decedit hoc ipso etiam anno Beatæ memoriæ Marcus del Varrio Abbas Palaciolensis, & ipse Ordinis in Hispanijs aliquamdiu meritisissimus Reformerator, varijs & in vita & à morte signis à Numine illustratus & commendatus; cujus celebrantis ad aram capiti cœlestis aliquando flamma infidere visa est. *Ex Msto. Hispanico.*

Marcus del Varrio.
Claret Pius Casinas ex Illustri Lotheriorum familia Juris Civilis & sacri gnarus creatus à Greg. XIII. Fundanus Episcopus.

IESUCHRISTIANNUS. M.D.LXXXI.
Sancti Patris Benedicti. M.C.I.

Moritur Pen. Ludovicus à Estrada.
Ingens atque illustrissimum terris sydus hoc anno terris eripitur, cœlis inseritur Sanctæ memoriæ Ludovicus d' Estrada, verum sæculi hujus miraculum, de quo jam sæpius supra, etsi nunquam satis, si libri hujus permitteret intentio. Et verò etiam si conaremur: Quis enim, inquit, Henriquezjus, admirabilem concertum virtutum ejus, pro dignitate commemoret? Quis ineffabiles, ut ita loquar, doctrinæ & sapientiæ opes; quibus eum DEUS locupletavit; cœlestia dona quibus eum ornavit explicet? Quis eximiam animi demissionem, prædictam patientiam, amabilem mansuetudinem, prudentiam singularem? Quis mentis robur in his quæ difficilia sunt pro DEI amore suscipiendis? Quis præter DEUM enumerare posset, quot ille animas, ex vitiorum ceno & ex ipsis portis inferis revocârù? Quæ vitia ex tot civitatibus & provincijs, re & nomine Apostolicus Prædicator eradicaârù? Quot perditorum hominum animas sacris suis concionibus, ac sanctissima Vita exemplis, ad aeternæ salutis iter reduxerù? Quæ quidem tanta virtutum fragrantia, ac rerum Divinarum luce, undique resurgente, quid mirum, si invictissimi Regis Philippi, ac tot virorum Principum animos, voluntatesque adeo sibi devinctas haberet, ut quidquam majoris momenti, eo non annuente peragere, irreligiosum esse putarent, &c. Hucusque citatus, fuit orationis studio deditissimus, in quam dum ferventius incumberet, Divinis sæpius splendoribus circumfusus, & Angelicis spiritibus cingi visus est. Vita excessit 2. Die Junij, magno honorum omnium, & Regio luctu, sed & communi omnium Societatis Jesu Patrum, quorum Auctori S. Ignatio erat charissimus & singularis Societatis præfatæ assertor inconsolabiliter deploratus. *Ex Petro Calzolario, Auberto Miræo, Nicolao Orlandino, Henriquezio &c.*

Supremus hic etiam annus est Venerandæ & immortalis memoriæ Viro Jacobo Billio Abbati S. Michaelis in Eremo Diocœseos Lucionensis Monasterij, de re litteraria meritisissimo. Hic ex Nobilitate Carnutensi trahens originem, Guisariæ natus est, proximo Atrebatum & Hannonum finibus oppido, quod Ludovicus pater ejus homo strenuus & spectatæ in Bello solertia & felicitatis tunc temporis nomine Francisci I. Galliarum Regis gubernabat, A puero litterarum studijs deditus, in omnibus egregiè se exercuit,

Ejusdem singulare encomium.

Divini Splendoribus circumfusus.

Jacobus Billio Abb. S. Michaelis.